

Strategia de sustenabilitate și importanța raportării ESG: Unde se afla companiile din România

Următorul an și jumătate, până în 2023, va fi o perioadă de eforturi intense și transformări pentru companii care urmează să facă tranziția către modele de operare responsabile și transparență prin conformarea cu noile cerințe de raportare non-financiară - ESG (politici de mediu, sustenabilitate și guvernanta).

Companiile pot să aleagă ce obiective ESG doresc să integreze în cadrul strategiilor lor, iar cerințele de raportare sunt menite să ajute la atingerea acestora. De asemenea, fondurile europene vor sprijini investițiile durabile. Astfel, există premisele ca noile reglementări de raportare să acționeze ca un catalizator pentru dezvoltarea pe termen lung, iar provocările ESG să se transforme în beneficii reale și semnificative. Pentru a avea succes, mediul de afaceri trebuie să gestioneze cele mai importante probleme cu care ne confruntăm astăzi și, prin urmare, să demonstreze modul în care creează valoare – pentru investitori și pentru societate – prin raportare corectă, completă și relevantă.

Limitările cu care se confruntă piața românească

Pentru majoritatea companiilor listate din România, raportarea non-financiară reprezintă o chestiune de conformitate, acestea neavând integrată strategia financiară cu cea non-financiară.

De asemenea, foarte puține companii consideră că aceasta este o oportunitate de a-și prezenta strategia de sustenabilitate și impactul dezvoltării pe termen lung sau au un plan de implementare a strategiei.

Printre aspectele non-financiare incluse în procesul de gestionare a riscurilor, companiile listate menționează: clima și mediul înconjurător, problemele angajaților, guvernanta corporativă și domeniul conex al activităților anticorupție, urmat de problemele sociale și cele legate de drepturile omului și securitatea cibernetică.

Concluzionând, companiile sunt mult mai bine pregătite să abordeze problemele sociale, salariale și cele legate de drepturile omului, având coduri de etică, politici de remunerare pentru toți angajații, politici de audit pentru furnizori și politica anticorupție și mita. În schimb, doar un mic procent dintre societățile listate adoptă o abordare sistematică a problemelor climatice și de mediu, majoritatea neavând o strategie adecvată de mediu.

În același timp, aspectele non-financiare nu sunt încă reflectate în politica de remunerare a managementului, iar dacă acești factori sunt prezenți, ei se referă în principal la problemele angajaților și la conducerea de tip corporatist.

Raportarea non-financiara - oglinda companiei în sectorul dezvoltării sustenabile

Accionarii și investitorii pun mare accent pe ceea ce înseamnă modele sustenabile, pe termen lung. Aceste modele sunt stabilite prin rapoarte ce dezbate problemele de mediu, sociale și cele de guvernanță corporativă. Dacă organizațiile nu publică rapoarte non-financiare de înaltă calitate s-ar putea confrunta, în curând, cu probleme la evaluare în procesul de audit, precum și cu dificultăți în găsirea surselor de finanțare și de contactare a investitorilor și a clienților.

De la sectorul financiar, piețe de capital și până la toate companiile, indiferent de sector, raportarea non-financiara va face obiectul unor reglementări și standarde strict definite. Fiecare companie va trebui să-și definească și să raporteze strategia, riscurile cheie și evoluția pe indicatorii de performanță ESG.

Care este cadrul legal actual de raportare a performanței în sustenabilitate. Ce va aduce în plus noua Directiva UE

În prezent Directiva 2014/95/UE în ceea ce privește prezentarea de informații non financiare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (Non-Financial Reporting Directive, NFRD) transpusă (prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1938/2016 privind modificarea și completarea unor reglementări contabile și Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 3456/2018 privind modificarea și completarea unor reglementări contabile) lasă loc de flexibilitate în punerea în aplicare a prevederilor sale, deoarece nu impune utilizarea unui standard sau a unui cadru de raportare non-financiara și nici nu are cerințe detaliate de raportare, precum un minim de indicatori cheie de performanță impuși – KPI sau indicatori pe sectoare de activitate.

În consecință, legislația în forma actuală oferă companiilor o flexibilitate semnificativă în modul de raportare a performanței. În plus, pentru conformare, entitățile pot fie să includă o declarație nefinanciara în raportul anual sau pot pregăti separat un raport de sustenabilitate.

În ceea ce privește calitatea informațiilor non-financiare publicate, există probleme atât pentru utilizatorii datelor cât și pentru cei care elaborează rapoartele cu informații non-financiare. Ne referim aici, în special, la o lipsă de comparabilitate, fiabilitate și relevanță a informațiilor nefinanciare furnizate, cauzate de lipsa unui standard de raportare impus.

Noua propunere de Directivă (Directivă privind Raportarea de Sustenabilitate Corporativă - CSRD) include cerințe de audit, precum și elaborarea unui standard cu indicatori. Alte prevederi includ digitalizarea raportării precum și raportarea analizei de materialitate. Conform consultărilor ne așteptăm ca standardul să fie aliniat la standardul GRI și alte standarde internaționale de raportare, iar pentru IMM-uri să existe o versiune simplificată. Este deosebit de importantă cuantificarea contribuției IMM-urilor deoarece acestea reprezintă peste 99% din companiile din economie și angajează aproximativ două treimi din salariați.

În plus, la nivel global, elementele de informare din standardul GRI pot fi deja folosite pentru raportare în cadrul Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă (ODD) și a țintelor specifice acestora, ultima versiune a alinierii GRI la ODD-uri fiind actualizată în septembrie 2020.

